

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det forekommer mig, at det var en lille smule uberettiget, når det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen på venstres vegne mente at kunne udøse hån over de partier, der har „kapituleret“ i dette spørgsmål. Jeg synes ikke, partiet venstres trofaste holdning som modstander af weekend har været særlig heroisk. Det hele endte dog med en lille bagatel om, at kommunalbestyrelserne skulle have en mulighed for at udskyde weekenden fra kl. 14 til kl. 16, så jeg synes ærlig talt, at det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen kunne have sparet sig disse ytringer overfor de partier, der nu har indset det fornuftige i weekendens gennemførelse og har sluttet sig til det socialdemokratiske standpunkt.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen fremsatte nogle betragtninger over det ejendommelige i, at udvalgsflertallet, ja, folketingsflertallet tilsidesætter et kommissionsflertal. Det er svært for mig at se noget som helst ejendommeligt heri. Det må dog siges at være ganske og fuldstændig i sin orden, at rigsdagen suverænt træffer sin afgørelse i et hvilket som helst anliggende, uanset hvad kommissioners flertal eller mindretal måtte have ment. Noget andet er naturligvis, at man lader sig vejlede af de argumenter, en kommission frembringer, men at man altid skulle være bundet af, hvad et kommissionsflertal har ment, det ved jeg er heller ikke partiet venstres opfattelse. Vi har haft tilfælde — lad mig blot nævne afviklingskommissionen —, hvor man fra partiet venstres side mente noget ganske andet end det, kommissionsflertallet mente. Kommissioner har til opgave at fremskaffe en argumentation, en gennemtænkning af et problem, men rigsdagen kan skam ganske suverænt bestemme, om man vil gå med kommissionsflertallet eller med kommissionsmindretallet, og det er ganske i sin orden, at man følger mindretallet; der er intet som helst ejendommeligt i det.

Det ærede medlems betragtninger over København som weekendby behøver jeg næppe at sige meget om. Det er jo ret sjældent, man ser turister ligge i telt på Rådhuspladsen eller andre steder her. København er unaegtelig en stor turistby og vil forhåbentlig blive det i endnu højere grad, men det er som hotelturistby, hvilket er noget ganske

andet og også lukkelovsmæssigt må have ganske andre konsekvenser, end når det drejer sig om landligere og deres fornødheder med hensyn til næringsmidler, når de ikke er hotelgæster.

Det håbløse stykke teori, som rummes i venstre mindretallets ændringsforslag vedrørende kommunalbestyrelsernes adgang til at tillade lukketidens udskydelse om lørdagen til kl. 16, er der sagt så mange udmærkede argumenter om og imod, at jeg ikke behøver at gå nærmere ind på det.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen nærrede den frygt, at weekenden og weekendordningen kunne blive en murbrækker for arbejdstidsforkortelse i andre fag. Jeg deler den anskuelse; det tror jeg også, den vil. Men det tror jeg ikke vi skal være det allermindste kede af. Muligvis kunne man have hemmet tilbøjeligheden hos arbejderne til at søge weekend, til at søge arbejdsugen forkortet, ved ikke at have gennemført denne weekendordning. Jeg er dog ikke sikker på, at man kunne have hemmet den væsentligt. Det er klart, at arbejdernes og ungdommens lyst til og ønske om at holde weekend ville have været omtrent ganske nøjagtig den samme, hvadenten vi havde gennemført kl. 14-lukningen om lørdagen, eller vi ikke havde gjort det. Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen citerede i denne forbindelse nogle udtalelser af skibsrheder A. P. Møller, som han refererede på den måde, at A. P. Møller skulle have sagt, at englænderne på grund af deres weekend er blevet et initiativløst og forjaget folk. Nu ved jeg ikke, hvordan man bliver forjaget af at holde weekend, men det afhænger selvfølgelig af, på hvad måde man tilbringer den. Her skulle man altså have forklaringen på de verdenshistoriske omskiftelser, der er ved at ske, hvor England fra at være verdens førende stormagt bliver en andenrangs stormagt, hvorimod USA går i spidsen; det er altså i virkeligheden weekendordningen i England, der er årsag hertil. Der er vist ikke mange, der er i tvivl om, at vi her står overfor et meget overfladisk stykke historiefilosofi; sådan kan det ganske naturligt ikke forholde sig. Hvis vi iøvrigt skulle se lidt på arbejdstid og weekend ude i verden, tror jeg, vi ville iagttage det ganske ejendommelige, at det land, der har den korteste arbejdstid, er De Forenede